

Nr. van het vonnis: 453

Nr. van het Parket: BG66.RW.200.007-07-FL

Nr. van het Repertorium: 475

OPSCHORTING: ÉÉN JAAR : in hoofde van beide beklaagden

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, ZESTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen:

1.
geboren te _____ op _____,
handelaar,
wonende _____

vertegenwoordigd door meester _____, advocaat te _____ ;

2.
geboren te _____ op _____
fotografe,
wonende _____

vertegenwoordigd door meester _____, advocaat te _____

Beklaagd van te _____ tussen 2002 en 2007 doch voor 17 april 2007:

DE EERSTE en DE TWEEDE:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99,1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de dato 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27.03.2009 (B.S. 15.05.2009) tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bij Besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009) houdende coördinatie van de decreetgeving van de ruimtelijke ordening, en bij inbreuk op art. 4.2.1.a) en art. 6.1.1. alinea 1-1° en alinea 3 van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

zonder stedenbouwkundige vergunning of afwijkend van de stedenbouwkundige vergunning te hebben opgericht:

- een dakconstructie boven een deel van het terras,
- een zwembijver in de plaats van een siervijver,
- een poolhouse in de plaats van een tuinberging,

met, in de periode van minstens 17 april 2007 tot 14 juni 2010 de instandhouding van de hogervermelde inbreuken die gepleegd werden in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, namelijk in een natuurgebied, overeenkomstig het artikel 1.1.2.10°. a) 6) van de hogervermelde Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

- LIGGING:

- KADASTER:

- OPPERVLAKTE: 68 are, 68 centiare.

- EIGENAARS:

1.
geboren te op
handelaar,
wonende

2.
geboren te op
fotografe,
wonende

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van gedaagden in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

Voorgaanden.

De beklaaerden zijn eigenaars van een perceel gelegen te
gekend onder de kadastrale legger van

Bij proces-verbaal dd. 17 april 2007 werd vastgesteld:

- dat de vijver op 04.05.2001 werd vergund voor een grootte van 2,40m x 10,60m (25,44m²) terwijl het in werkelijkheid gaat om een vijver van 14m x 12m (168 m²);
- dat boven een deel van het terras en palend aan het hoofdgebouw een niet-vergunde overdekte constructie is opgericht;
- dat de vergunde tuinberging niet wordt gebruikt als tuinberging maar als poolhouse/badcomplex bij het zwembad.

Beoordeling.

De tenlastelegging is ten genoegte van rechte bewezen en wordt overigens niet betwist.

De beklaagden beschikken over een blanco strafverleden.

Rekeninghoudende met deze overwegingen en nu de beklaagden hiertoe in de wettelijke voorwaarden verkeren kan op de vraag tot opschorting worden ingegaan zoals hiernabepaald teneinde de sociale reklassering van de beklaagden niet in het gedrang te brengen.

De herstellvordering.

1. Wat betreft de vijver, de niet-vergunde dakconstructie en de tuinberging annex poolhouse/badcomplex.

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering dd. 17 maart 2009 van de gewestelijk stedenbouwkundig ingenieur, wat betreft de vijver, de niet-vergunde dakconstructie en de tuinberging annex poolhouse/badcomplex, stuit op een niet-eensluidend advies dd. 24 april 2009 van de HRH en dat geen nieuwe, aangevulde of aangepaste adviesaanvraag aan de HRH werd voorgelegd.

De herstellvordering dient derhalve te worden afgewezen als onontvankelijk.

2. Wat betreft de afsluitingen en de niet-vergunde constructies (koterijen).

De rechtbank stelt vast dat de beklaagden hiervoor niet worden vervolgd zodat de herstellvordering ook wat dit onderdeel betreft, dient te worden afgewezen als onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:
artikel 100 van het strafwetboek;
artikelen 2, 3, 4 en 9 van de wet van 26.06.2000 (B.S. dd. 29.07.2000);
artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.
artikelen 1, 3, 5, 6 en 13 van de wet van 29 juni 1964;
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende **OP TEGENSPRAAK**

Verklaart de feiten **bewezen**.

Gelast de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van **ÉÉN JAAR** in hoofde van beide beklaagden.

Verwijst de veroordeelden tevens **elk** tot het betalen van een vergoeding van **VIJFENTWINTIG (25,00) EUR** zoals bepaald bij artikel 91 van het KB van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd.

Verwijst deze veroordeelden tevens tot de kosten van het geding, in totaal begroot op **71 euro en 70 cent**.

Wijst de **herstelvordering** af als **onontvankelijk**.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **zestien februari tweeduizend en elf**.

waar zetelden:

alleenrechtsprekend rechter;
eerste substituut procureur des Konings;
gedel. griffier (M.B.Ad, 27.10.2010-B.S. dd. 01.12.2010).